

гыпетъ при Боговдохновенны мѣжи да из-
 учи и дѣхвѣ-тѣ прѣмѣдрость, какъ-то е
 писано въ житіе-то мѣ. А Григорій, умоленъ
 отъ Атинаны-тѣ, остана да учителствѣва,
 и малко врѣма слѣдъ Василиа прѣсѣда тамъ;
 зашто-то сѣ научи, че баща мѣ поставили
 Епископъ въ Назіанъ, и незабавно сѣ върна
 въ отечество-то при баща си, кога-то бѣше
 почти на възрастъ трійсетъ-годишенъ, и
 прѣдъ С-то крѣщеніе отъ бащини си рѣцѣ.
 Послѣ искаше да отиде въ пѣстынѣ-тѣ; на
 задържанъ отъ баща, си остана при него у-
 дома, дѣкто непрѣстанно прочиташе Боже-
 ственно-то писаніе, и друго що бѣше изд-
 чилъ до тогава; денѣ-нощѣ той си мыслѣше
 за Бога и сѣкога мѣ сѣ стрѣваше, че глѣда
 Христа на прѣдѣ си. Отсѣтнѣ баща мѣ,
 по нѣждѣ, рѣкоположи го прѣсвитеръ (свѣ-
 щенникъ); а іоше искаше да го направи Е-
 пископъ, но Св. Григорій като бѣгаше отъ
 такъвѣ честь и достоинство, а желѣше без-
 мзавный-тѣ иночески животъ, извѣгна скры-
 шомъ, та дойде при другара си С-го Василиа,
 кой-то сѣше бѣше прѣсвитеръ, и направилъ
 бѣше въ Понтъ монастырь, дѣкто бѣхъ сѣ